

4) Regler om Kogning af Kød og Salg af dette.

Da der for Tiden er meget faa Anstalter, hvor saadan Kogning kan finde Sted, har man ikke ment nu at kunne lovgive paa dette Omraade, men at det burde overlades Kommunerne selv i Sundhedsvedtægterne at optage Regler herom, saafremt de maatte ønske dette.

5) Da det af de indhentede Oplysninger fremgaar, at der, bortset fra Svin fra Lossepladserne ved København, findes et meget ringe Antal Svin, der har vist sig at være trikinbefængte. — af c. 210,000 undersøgte Svin fandtes kun 34, — og da det menes, at dette fornemlig er ældre Svin, o: Svin, der have været brugte til Avl, har Ministeriet overvejet, om der var Anledning til at indføre en Ordning, hvorefter der blev paabudt obligatorisk Trikinundersøgelse af ældre Svin og Svin fra Besætninger, hvor Trikinose er konstateret, mod at det saa til Gengæld paalagdes Kommunerne at modtage alle andre Svin, selv om de ikke vare trikinundersøgte, uanset de her gældende Regler om Trikinundersøgelse.

Da det imidlertid ikke er tilstrækkelig konstateret, at alene ældre Svin ere trikinbefængte, har man ikke ment for Tiden at kunne paabyde Kommuner, som ofre store Summer paa Trikinundersøgelse, at modtage ikke trikinundersøgte, unge Svin.

Man har derfor anset det for rigtigt, at Spørgsmaalet udskydes, indtil der, nu da Københavns Kommune har faaet obligatorisk Trikinundersøgelse, er indhøstet mere Erfaring paa dette Omraade.

6) Under Hensyn til de fra Slagtehuskommunerne fremkomne Klager over, at der undrages Slagtehusene en stor Del af deres Indtægter ved, at Slagterne til Forhandling i Byerne opkøbe slagtede Svin paa de derværende Eksportslagterier, har man drøftet Muligheden af, at der sikres Slagtehuset en yderligere Afgift af de til Slagterne til Forhandling i Kommunen fra derværende Eksportslagterier solgte Svin, derved at $\frac{1}{5}$ -Afgiften i disse Tilfælde bibeholdtes eller maaske endog forhøjedes.

Af Hensyn til Vanskeligheden ved at overholde, at en saadan Bestemmelse ikke omgaas, samt til at den vilde umuliggøre, at Slagterne kunde konkurrere med Eksportslagterierne, er man imidlertid veget tilbage fra at stille hertil sigtende Forslag.

7) Forsikring af Slagtekvæg.

Man har overvejet, hvorvidt Staten burde oprette en Forsikring imod Tab ved Kassation ved den af Staten paabudte Kødkontrol og har indsamlet et Materiale hidrørende fra offentlige Slagtehus og Eksportslagterier.

Herefter er der i et Aar paa offentlige Slagtehus og Eksportslagterier slagtet: 133,187 Stkr. stort Kvæg, hvoraf er steriliseret 261 Stkr., destrueret 2,638,

o: 1,98 pCt.

116,204 Fedekalve, hvoraf er kasseret 486 Stkr.,

o: 0,41 pCt.

33,631 Spædekalve, hvoraf er kasseret 361 Stkr.,

o: 1,4 pCt.

102,338 Faar og Lam, hvoraf er kasseret 88 Stkr.,

o: 0,09 pCt.

32,373 Svin*), hvoraf er steriliseret 40 Stkr., destrueret 352,

o: 1,21 pCt.

Man mener imidlertid ikke, at Staten bør oprette en Forsikringsanstalt imod Tab ved Kødkontrol, eller at det — som foreslaaet af den i 1898 nedsatte Kommission — bør gøres obligatorisk at lade Slagtedyrs forsikre.

En Slagteforsikring bør, som foreslaaet af nævnte Kommission, give Erstatning for Tab ved Kassation samt for Tab ved Nedsættelse i 2den Klasse. Da Forholdene paa Slagtestederne ere meget uensartede, idet der nogle Steder væsentlig slagtes Dyr, som er af en saadan Beskaffenhed, at Kassationsprocenten er ringe, og paa andre Steder af en saadan Beskaffenhed, at Kassationsprocenten er meget betydelig, og da nogle Slagteres Forretning ligger saaledes, at de kun slagte prima Dyr, andre slagte Mellevarer og endelig andre ringere Dyr, maa Præmien være meget forskellig. Dette formener man vanskelig kan indrettes, hvis Staten overtager Forsikringen, og man mener derfor, at Forholdet bedst ordnes ad Frivillighedens Vej. Overhovedet er det formentlig lidet naturligt, saa længe Kødkontrollen i Hovedsagen er et kommunalt Anliggende, at komme ind paa Spørgsmaalet om en Statsforsikring af Slagtedyrs.

*) Ikke medtaget Slagtingen paa Eksportslagterierne.